

Bruksela, 13 czerwca 2025 r.
(OR. en)

10110/25

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0166 (NLE)**

**AELE 45
MI 372
FL 20
ISL 20
N 28
ENER 239**

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 13 czerwca 2025 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

---

Nr dok. Kom.: COM(2025) 313 final

Dotyczy: Wniosek
DECYZJA RADY
w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmian do załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznika IV (Energia) do Porozumienia EOG (dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej)

Delegations will find attached document COM(2025) 313 final.

Bruksela, dnia 13.6.2025 r.
COM(2025) 313 final

2025/0166 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmian do załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznika IV (Energia) do Porozumienia EOG

(dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii we Wspólnym Komitecie EOG w związku z planowanym przyjęciem decyzji Wspólnego Komitetu dotyczącej zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) oraz załącznika IV (Energia) do Porozumienia EOG

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Porozumienie EOG

Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”) gwarantuje obywatelom i podmiotom gospodarczym EOG równe prawa i obowiązki w ramach rynku wewnętrznego. Porozumienie przewiduje objęcie prawodawstwem UE dotyczącym czterech swobód wszystkich 30 państw EOG, a mianowicie państw członkowskich UE, Norwegii, Islandii i Liechtensteinu. Ponadto Porozumienie EOG obejmuje współpracę w innych ważnych dziedzinach, takich jak badania i rozwój, kształcenie, polityka społeczna, środowisko, ochrona konsumentów, turystyka i kultura, zwanych wspólnie „działaniami wspierającymi i politykami horyzontalnymi”. Porozumienie EOG weszło w życie z dniem 1 stycznia 1994 r. Unia i jej państwa członkowskie są stroną Porozumienia EOG.

2.2. WSPÓLNY KOMITET EOG

Za zarządzanie Porozumieniem EOG odpowiada Wspólny Komitet EOG. Jest to forum wymiany poglądów dotyczących funkcjonowania Porozumienia EOG. Jego decyzje podejmowane są w drodze konsensusu i są wiążące dla Stron. Odpowiedzialność za koordynację spraw dotyczących EOG po stronie UE spoczywa na Sekretariacie Generalnym Komisji Europejskiej.

2.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu EOG

Oczekuje się, że Wspólny Komitet EOG przyjmie decyzję Wspólnego Komitetu EOG („planowany akt”) dotyczącą zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznika IV (Energia) do Porozumienia EOG.

Celem planowanego aktu jest uwzględnienie w Porozumieniu EOG dyrektywy 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE¹ oraz dyrektywy (UE) 2018/2002 zmieniającej dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej².

Planowany akt będzie wiążący dla stron zgodnie z art. 103 i 104 Porozumienia EOG.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Komisja przedkłada załączony projekt decyzji Wspólnego Komitetu EOG do przyjęcia przez Radę jako stanowisko Unii. Po przyjęciu stanowiska należy je przedstawić Wspólnemu Komitetowi EOG w najbliższym możliwym terminie.

---

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2002 z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 210).

Załączony projekt decyzji Wspólnego Komitetu EOG obejmuje dostosowania dotyczące państw EOG–EFTA przedstawione w motywach i w tekście dostosowań w załączonym projekcie decyzji Wspólnego Komitetu, które wykraczają poza to, co można uznać za zwykłe dostosowania techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 2894/94³. Rada powinna zatem ustalić stanowisko Unii.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁴.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Wspólny Komitet EOG jest organem utworzonym przez umowę, a mianowicie Porozumienie EOG. Akt, który ma zostać przyjęty przez Wspólny Komitet EOG, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 103 i 104 Porozumienia EOG.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy. W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE w związku z art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2894/94.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE w związku z art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2894/94 jest uzależniona głównie od materialnej podstawy prawnej aktu prawnego Unii, który ma zostać uwzględniony w Porozumieniu EOG.

Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Ponieważ decyzja Wspólnego Komitetu uwzględnia w Porozumieniu EOG dyrektywę 2012/27/UE oraz dyrektywę (UE) 2018/2002, niniejszą decyzję Rady należy oprzeć na tej samej materialnej podstawie prawnej co uwzględniony akt. Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 194 ust. 2 TFUE.

³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6).

⁴ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy przeciwko Radzie, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 194 ust. 2 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE i art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2894/94.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Wspólnego Komitetu EOG zmienia załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznik IV (Energia) do Porozumienia EOG, po przyjęciu należy go opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmian do załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznika IV (Energia) do Porozumienia EOG

(dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 194 ust. 2 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁵, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁶ („Porozumienie EOG”) weszło w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.
- (2) Zgodnie z art. 98 Porozumienia EOG Wspólny Komitet EOG może podjąć decyzję o zmianie, między innymi, załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznika IV (Energia) do Porozumienia EOG.
- (3) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE⁷ oraz dyrektywę (UE) 2018/2002 zmieniającą dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej⁸.
- (4) Szereg przepisów dyrektywy 2012/27/UE zmienionej dyrektywą (UE) 2018/2002 wymaga dostosowań merytorycznych, które uwzględniają specyfikę Porozumienia EOG i państw EFTA.

⁵ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

⁶ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).

⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2002 z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 210).

- (5) Ponieważ główne cele Unii w zakresie efektywności energetycznej na lata 2020 i 2030 nie mają zastosowania do państw EFTA, art. 3 ust. 1 lit. a) i ust. 5 dyrektywy 2012/27/UE oraz art. 1 ust. 1 dyrektywy 2012/27/UE zmienionej dyrektywą (UE) 2018/2002 nie powinny mieć zastosowania do państw EFTA. Państwa EFTA określają jednak dobrowolnie swoje krajowe orientacyjne wartości docelowe w zakresie efektywności energetycznej, określone w deklaracji państw EFTA załączonej do decyzji Wspólnego Komitetu EOG.
- (6) Art. 5 dyrektywy 2012/27/UE zmienionej dyrektywą (UE) 2018/2002 odnosi się do minimalnych wymogów dotyczących charakterystyki energetycznej, które muszą być spełnione na podstawie art. 4 dyrektywy 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków. Należy zezwolić Islandii na wypełnianie jej obowiązków w zakresie minimalnych wymogów dotyczących charakterystyki energetycznej budynków instytucji rządowych w oparciu o ustawodawstwo krajowe, biorąc pod uwagę, że przysługuje jej odstępstwo od włączenia dyrektywy 2010/31/UE.
- (7) Należy również odpowiednio dostosować art. 20 ust. 5 dyrektywy 2012/27/UE zmienionej dyrektywą (UE) 2018/2002, w szczególności zastępując odniesienie do art. 5 ust. 1 bardziej ogólnym odniesieniem do art. 5, tak by dostosowania dokonane na podstawie tych ostatnich przepisów zostały odzwierciedlone.
- (8) Stopień nowych oszczędności energii, które ma osiągnąć Islandia zgodnie z art. 7 ust. 1, powinien odzwierciedlać specyfikę islandzkiego rynku energii i koszyka energetycznego.
- (9) Biorąc pod uwagę, że islandzki system energetyczny jest odizolowany, prawie wolny od paliw kopalnych, charakteryzuje się wysokim poziomem bezpieczeństwa dostaw i niezależnością energetyczną oraz opiera się w znacznym stopniu na odnawialnej energii geotermalnej o szczególnych cechach, należy zezwolić Islandii na odstępstwo od niektórych wymogów w odniesieniu do opomiarowania określonych w art. 9a, 9b i 9c.
- (10) Biorąc pod uwagę fakt, że Islandia nie posiada infrastruktury gazu ziemnego i jest wyłączona z zakresu stosowania dyrektywy 2009/73/WE dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego, art. 9 i 10 w odniesieniu do opomiarowania gazu ziemnego i informacji o rozliczeniach nie powinny mieć zastosowania do Islandii.
- (11) Biorąc pod uwagę, że dyrektywa 2004/8/WE w sprawie wspierania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii nie ma zastosowania do kogeneracji opartej na energii geotermalnej w Islandii, art. 14 i 15 dyrektywy 2012/27/UE zmienionej dyrektywą (UE) 2018/2002, które są powiązane z dyrektywą 2004/8/WE, nie powinny mieć zastosowania do Islandii.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznik IV (Energia) do Porozumienia EOG.
- (13) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG powinno zatem być oparte na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do proponowanej zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania

i certyfikacja) i załącznika IV (Energia) do Porozumienia EOG, oparte jest na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*